

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за липень 2013 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 02.07.2013 N 365-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері земельних відносин щодо спрощення процедури відведення земельних ділянок

Законом вносяться зміни до низки законодавчих актів, зокрема, до Водного кодексу України, Земельного кодексу України, Лісового кодексу України, Законів України "Про місцеві державні адміністрації", "Про землеустрій", "Про Державний земельний кадастр".

Відповідно до змін, зокрема, внесених до статті 186-1 Земельного кодексу України передбачається, що проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у межах населеного пункту або земельної ділянки за межами населеного пункту, на якій розташовано об'єкт будівництва або планується розташування такого об'єкта, подається також на погодження до структурних підрозділів районних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району, - до виконавчого органу міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі, якщо такий орган не утворений, - до органу виконавчої влади АРК з питань містобудування та архітектури чи структурного підрозділу обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.

Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки:

природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, земельної ділянки, розташованої на території чи в межах об'єкта природно-заповідного фонду або в межах прибережної захисної смуги, підлягає також погодженню з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища;

розташованої на території пам'яток культурної спадщини національного значення, їх охоронних зон та охоронюваних археологічних територіях, підлягає також погодженню з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини;

розташованої на території земель історико-культурного призначення, пам'яток культурної спадщини місцевого значення, їх охоронних зон, в історичних ареалах населених місць та інших землях історико-культурного призначення, крім випадків, зазначених в абзаці третьому цієї частини, підлягає

також погодженню з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, відповідним структурним підрозділом обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони культурної спадщини;

лісогосподарського призначення підлягає також погодженню з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, а на території Автономної Республіки Крим - з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства; водного фонду підлягає також погодженню з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, а на території Автономної Республіки Крим - з органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань водного господарства.

Розробник подає на погодження до органу, визначеного в частині першій цієї статті, за місцем розташування земельної ділянки оригінал проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, а до органів, зазначених у частинах другій і третій цієї статті, - завірени ним копії проекту.

Органи, зазначені в частинах першій - третій цієї статті, зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня одержання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або копії такого проекту безоплатно надати або надіслати рекомендованим листом з повідомленням розробнику свої висновки про його погодження або про відмову в такому погодженні з обов'язковим посиланням на закони та прийняті відповідно до них нормативно-правові акти, що регулюють відносини у відповідній сфері.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Закон України

від 02.07.2013 N 366-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури відведення земельних ділянок

Законом внесено зміни до статей 118 та 123 Земельного кодексу, якими уточнюється картографічна інформація, яку необхідно додавати до клопотання про надання безоплатно у власність або користування земельної ділянки із земель державної та комунальної власності. Окрім того, передбачена нова редакція ст. 53-5 Кодексу України про адміністративні правопорушення, в якій встановлена відповідальність за порушення строку погодження (відмови у погодженні) документації із землеустрою.

Зокрема, у Земельному кодексі передбачено, що надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування.

Рішення зазначених органів приймається на підставі проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у разі: надання земельної ділянки із зміною її цільового призначення; формування нової земельної ділянки (крім поділу та об'єднання).

Надання у користування земельної ділянки, зареєстрованої в державному земельному кадастрі відповідно до Закону "Про Державний земельний кадастр", право власності на яку зареєстровано у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, без зміни її меж та цільового призначення здійснюється без складення документації із землеустрою.

Надання у користування земельної ділянки в інших випадках здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). У такому разі розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, уповноваженим здійснювати розпорядження цією земельною ділянкою, або на підставі рішення суду.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

3. Закон України

від 02.07.2013 N 367-VII

Про внесення змін до законів України "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність" та "Про землеустрій"

Законом визначено порядок здійснення технічного та технологічного забезпечення топографо-геодезичної і картографічної діяльності, а також державного геодезичного нагляду та нагляду у сфері землеустрою.

Згідно із законом, технічне забезпечення топографо-геодезичної і картографічної діяльності базується на використанні засобів обчислювальної та інформаційної техніки, технічних засобів для виконання топографо-геодезичних і картографічних робіт.

Технологічне забезпечення топографо-геодезичної і картографічної діяльності базується на використанні сучасних інформаційних технологій і систем для створення геодезичних, топографічних і картографічних матеріалів, збору, ведення, контролю, накопичення, зберігання, поновлення, пошуку, перетворення, переробки, відображення, видачі й передачі даних.

Основою інформаційного забезпечення топографо-геодезичної і картографічної діяльності є автоматизовані системи призначені для обробки даних кадастрових, топографічних та інших зйомок і дистанційного зондування, ведення банків (баз) геопростових даних, прогнозування, планування, проектування, картографування, організаційного управління.

Вимоги до технічного і технологічного забезпечення виконавців топографо-геодезичних і картографічних робіт встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у галузі топографо-геодезичної і картографічної діяльності.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

4. Закон України

від 02.07.2013 N 373-VII

Про внесення змін до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" щодо визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації України

Закон спрямований на врегулювання питання визначення граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації, яка не входить до системи органів виконавчої влади та гранична чисельність працівників якої на сьогодні затверджена Кабінетом Міністрів України.

Відповідні зміни внесено до статей 127, 147 Закону України "Про судоустрій та статус суддів" щодо доповнення компетенції Ради суддів України повноваженнями щодо визначення за поданням Голови Державної судової адміністрації граничної чисельності працівників Державної судової адміністрації, у тому числі її територіальних управлінь, в межах видатків на її утримання.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

5. Закон України

від 02.07.2013 N 379-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повноважень на здійснення повідомної реєстрації колективних договорів і угод

Законодавчим актом усунуто неузгодженості між законами "Про колективні договори і угоди", "Про місцеве самоврядування в Україні", Кодексом законів про працю України у питаннях визначення повноважень на здійснення повідомної реєстрації колективних договорів і територіальних угод відповідного рівня.

Законом також визначено повноваження Кабінету Міністрів щодо затвердження Порядку повідомної реєстрації галузевих (міжгалузевих) і територіальних угод, колективних договорів.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

6. Закон України

від 03.07.2013 N 383-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних

Закон вносить зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, законів України "Про захист персональних даних", "Про ратифікацію Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних" та визначає Уповноваженого Верховної Ради з прав людини уповноваженим органом у сфері захисту персональних даних.

Уповноважений має такі повноваження у сфері захисту персональних даних:

1) отримувати пропозиції, скарги та інші звернення фізичних і юридичних осіб з питань захисту персональних даних та приймати рішення за результатами їх розгляду;

2) проводити на підставі звернень або за власною ініціативою виїзні та безвиїзні, планові, позапланові перевірки володільців або розпорядників персональних даних в порядку, визначеному Уповноваженим, із забезпеченням відповідно до закону доступу до приміщень, де здійснюється обробка персональних даних;

3) отримувати на свою вимогу та мати доступ до будь-якої інформації (документів) володільців або розпорядників персональних даних, які необхідні для здійснення контролю за забезпеченням захисту персональних даних, у тому числі доступ до персональних даних, відповідних баз даних чи картотек, інформації з обмеженим доступом;

4) затверджувати нормативно-правові акти у сфері захисту персональних даних у випадках, передбачених цим Законом;

5) за підсумками перевірки, розгляду звернення видавати обов'язкові для виконання вимоги (приписи) про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних, у тому числі щодо зміни, видалення або знищення персональних даних, забезпечення доступу до них, надання чи заборони їх надання третій особі, зупинення або припинення обробки персональних даних;

6) надавати рекомендації щодо практичного застосування законодавства про захист персональних даних, роз'яснювати права і обов'язки відповідних осіб за зверненням суб'єктів персональних даних, володільців або розпорядників персональних даних, структурних підрозділів або відповідальних осіб з організації роботи із захисту персональних даних, інших осіб;

7) взаємодіяти із структурними підрозділами або відповідальними особами, які відповідно до цього Закону організують роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці; оприлюднювати інформацію про такі структурні підрозділи та відповідальних осіб;

8) звертатися з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних;

9) надавати за зверненням професійних, самоврядних та інших громадських об'єднань чи юридичних осіб висновки щодо проектів кодексів поведінки у сфері захисту персональних даних та змін до них;

10) складати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності та направляти їх до суду у випадках, передбачених законом;

11) інформувати про законодавство з питань захисту персональних даних, проблеми його практичного застосування, права і обов'язки суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними;

12) здійснювати моніторинг нових практик, тенденцій та технологій захисту персональних даних;

13) організовувати та забезпечувати взаємодію з іноземними суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, у тому числі у зв'язку з виконанням Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до неї, інших міжнародних договорів України у сфері захисту персональних даних;

14) брати участь у роботі міжнародних організацій з питань захисту персональних даних.

Володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

В органах державної влади, органах місцевого самоврядування, а також у володільцях чи розпорядниках персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, яка підлягає повідомленню відповідно до цього Закону, створюється (визначається) структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

Фізичні особи - підприємці, у тому числі лікарі, які мають відповідну ліцензію, адвокати, нотаріуси особисто забезпечують захист персональних даних, якими вони володіють, згідно з вимогами закону.

Закон набирає чинності з 1 січня 2014 року.

7. Закон України

від 04.07.2013 N 391-VII

Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2013 рік"

Законом внесено зміни до закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2013 рік"" щодо реструктуризації бюджетної заборгованості.

Зокрема, Закон доповнено новою статтею 22, якою надається право:

Кабінету Міністрів України реструктурувати фактичну бюджетну заборгованість за визначеними ним видатками державного бюджету, що виникла станом на 1 січня 2013 року, у встановлених ним обсягах шляхом видачі фінансових казначейських векселів строком обігу до п'яти років з дохідністю 5 відсотків. Право видачі таких векселів надати органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів;

органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, на підставі отриманого від відповідного контролюючого органу висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету, видавати платнику податку, який подав до такого контролюючого органу заяву про обрання способу відшкодування з бюджету суми податку на додану вартість шляхом отримання фінансового казначейського векселя, зазначену у висновку суму бюджетного відшкодування шляхом видачі фінансового казначейського векселя строком обігу до п'яти

років з дохідністю 5 відсотків відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

8. Закон України

від 04.07.2013 N 399-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту

Законом вносяться зміни до Господарського кодексу України, законів України "Про Національний банк України", "Про здійснення державних закупівель", "Про адміністративні послуги", "Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус", якими встановлено передати виготовлення бланків цінних паперів, бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків органів виконавчої влади, інших державних органів), бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку, державним підприємствам, що входять до сфери управління Національного банку України.

Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування.

9. Закон України

від 04.07.2013 N 400-VII

Про внесення змін до Закону України "Про цінні папери та фондовий ринок" щодо емісії облігацій міжнародних фінансових організацій

Законом надано право міжнародним фінансовим організаціям здійснювати в Україні емісію власних облігацій, номінованих у гривні.

Зокрема встановлено, що міжнародні фінансові організації можуть здійснювати в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, емісію відсоткових або дисконтних облігацій виключно шляхом публічного розміщення на українських фондових біржах, які за результатами конкурсного відбору були включені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку до затвердженого нею переліку.

Емісії облігацій міжнародних фінансових організацій обслуговуються у депозитарній системі України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з Національним банком України надає дозвіл на здійснення міжнародною фінансовою організацією емісії облігацій. Рішення щодо надання зазначеного погодження або щодо обґрунтованої відмови у такому наданні приймається в установленому порядку

протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідного звернення від міжнародної фінансової організації.

Кошти, отримані міжнародними фінансовими організаціями, членом яких є Україна, від розміщення облігацій, використовуються для здійснення такими організаціями операцій відповідно до установчих актів таких організацій та/або міжнародних договорів України згідно з Конституцією України та Законом України "Про міжнародні договори України".

У разі якщо Україна не є членом міжнародної фінансової організації та/або з такою організацією не укладено міжнародний договір України, кошти, отримані цією організацією від розміщення облігацій, використовуються за погодженням з Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку.

Закон набирає чинності через 60 календарних днів з дня його опублікування.

10. Закон України від 04.07.2013 N 401-VII

Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу та умов функціонування Розрахункового центру з обслуговування договорів на фінансових ринках

Законом внесено зміни до законів України "Про банки і банківську діяльність" та "Про депозитарну систему України" (від 6 липня 2012 року N 5178-VI).

Законом надано статус банківської установи Розрахунковому центру з обслуговування договорів на фінансових ринках, започаткування діяльності якого передбачене Законом України "Про депозитарну систему України".

Розрахунковий центр - банк, що функціонує у формі публічного акціонерного товариства відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність" з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом. Банк набуває статусу Розрахункового центру з дня реєстрації Правил Розрахункового центру в Національному банку України в установленому порядку.

Національний банк України визначає особливості регулювання та нагляду за банком, що має статус Розрахункового центру з обслуговування договорів на фінансових ринках, з урахуванням специфіки його діяльності.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 2 пункту 1 розділу I цього Закону, який набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України "Про депозитарну систему України".

11. Закон України від 04.07.2013 N 402-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із запровадженням державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень

Законом вносяться зміни до Земельного кодексу України, Сімейного та Цивільного кодексів України, законів "Про іпотеку", "Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю" та інші, у зв'язку із запровадженням державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Встановлено, що договір, за яким передається у власність нерухоме майно, має бути нотаріально посвідчений. Право власності на нерухоме майно, що передається за таким договором, виникає з моменту державної реєстрації цього права відповідно до закону.

Взаємні права і обов'язки іпотекодавця та іпотекодержателя виникають з моменту державної реєстрації іпотеки відповідно до закону.

Передача заставної шляхом вчинення індосаменту надає індосату всі права іпотекодержателя за іпотечним договором та основним зобов'язанням. Індосат набуває прав іпотекодержателя з моменту державної реєстрації відомостей про передачу заставної в установленому законом порядку.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

12. Закон України від 04.07.2013 N 403-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості

Законом внесено зміни до Податкового кодексу України якими, зокрема, передбачено, що у 2013 році контролюючі органи не нараховують податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, фізичним особам - платникам податку, і цей податок фізичними особами не сплачується.

Ставки податку встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Ставки податку для фізичних осіб встановлюються в таких розмірах:

а) не більше 1 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;

б) 2,7 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів;

в) 1 відсоток - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких не перевищує 740 кв. метрів;

г) 2,7 відсотка - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких перевищує 740 кв. метрів.

Ставки податку для юридичних осіб встановлюються в таких розмірах:

а) 1 відсоток - для квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;

б) 2,7 відсотка - для квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів";

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової нерухомості.

Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру житлової площі об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

13. Закон України

від 04.07.2013 N 404-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи

Законом внесено зміни до Податкового кодексу у зв'язку із створенням Міністерства доходів і зборів на базі Державної податкової служби та Державної митної служби України.

Зокрема, виписано нові редакції норм щодо функцій та повноважень контролюючих органів, сформовані виходячи із чинної редакції з урахуванням наданих Міністерству доходів і зборів повноважень, а також згруповані, виходячи із функціонального навантаження.

Контролюючими органами є органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізує державну податкову, державну митну політику, забезпечує формування та реалізацію державної політики з адміністрування єдиного внеску, забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями при застосуванні податкового та митного

законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного, його територіальні органи.

У складі контролюючих органів діють підрозділи податкової міліції.

Законом також визначено статус посадових осіб цих органів, засади їх соціального та правового захисту.

Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, але не раніше дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи", крім абзацу двадцять восьмого пункту 32 розділу I цього Закону (щодо змін до абзацу першого пункту 343.2 статті 343 Податкового кодексу України про встановлення співвідношення спеціальних звань посадових осіб контролюючих органів з рангами державних службовців), який набирає чинності одночасно з Законом України "Про державну службу" від 17 лютого 2011 року.

14. Закон України

від 04.07.2013 N 405-VII

Про внесення змін до Митного кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи

Законом, зокрема, шляхом внесення змін до Митного кодексу змінено існуючі терміни "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи" та "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів" єдиним терміном "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику", а термін "митні органи" - термінами "органи доходів і зборів" та "митниці" без зміни існуючих процедур митного контролю та митного оформлення товарів, адміністрування митних платежів тощо.

Згідно із документом, "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику - це центральний орган виконавчої влади, що є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань забезпечення формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів та реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики, забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями при застосуванні податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску".

Законом також внесено зміни до норм Митного кодексу, що визначають порядок проходження служби в органах доходів і зборів, статус посадових осіб цих органів, засади їх соціального та правового захисту, з метою уніфікації цих норм для посадових осіб новоствореного Міністерства доходів і зборів у межах

існуючих сьогодні норм щодо посадових осіб податкової та митної служб України.

Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, але не раніше дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку із проведенням адміністративної реформи", крім абзацу шістнадцятого пункту 57 розділу I цього Закону в частині встановлення співвідношення спеціальних звань податкової та митної служби з рангами державних службовців, яка набирає чинності одночасно із Законом України від 17 листопада 2011 року "Про державну службу".

15. Закон України від 04.07.2013 N 406-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи

Законом внесено зміни до низки законодавчих актів у зв'язку із створенням Міністерства доходів і зборів на базі Державної податкової служби та Державної митної служби України.

Зокрема, Закон "Про нотаріат" доповнено положенням, згідно із яким нотаріус на письмовий запит органів доходів і зборів надає інформацію про вступ фізичної особи у права спадкоємця з обов'язковим зазначенням повних даних про таку особу та даних про майно, отримане за правом успадкування.

Відповідно до документу, Закон "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" доповнено пунктом, який встановлює, що органи доходів і зборів - це центральний орган виконавчої влади, що формує податкову і митну політику (у частині адміністрування податків і зборів, митних платежів, єдиного внеску) та забезпечує її реалізацію (центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику), та його територіальні органи.

Передбачено також, що органи доходів і зборів мають право:

отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від фізичних осіб - підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання органами доходів і зборів функцій, передбачених цим законом;

проводити перевірки на підприємствах, в установах і організаціях, у фізичних осіб - підприємців бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску, достовірності відомостей, поданих до Державного реєстру, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час такої перевірки. Документальні та камеральні перевірки проводяться у порядку, встановленому Податковим кодексом;

вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб - підприємців усунення виявлених порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, фізичних осіб - підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок;

ініціювати застосування до платників єдиного внеску судових процедур банкрутства;

застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

стягувати з платників несплачені суми єдиного внеску;

порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів;

здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Також цим Законом встановлено, що органи Пенсійного фонду України продовжують адмініструвати єдиний внесок у частині завершення процедур такого адміністрування.

Договори про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, укладені з органами Пенсійного фонду України до дня набрання чинності цим Законом, діють до закінчення строку дії таких договорів.

Пенсійний фонд України протягом десяти днів з дня набрання чинності цим Законом передає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, реєстр страхувальників станом на дату набрання чинності цим Законом.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, формує новий реєстр страхувальників на підставі даних, отриманих із Пенсійного фонду України, відомостей, отриманих із Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, а також інформаційного фонду єдиного банку даних про платників податків - юридичних осіб та Державного реєстру фізичних осіб - платників податків.

Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, але не раніше дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи".

16. Закон України

від 04.07.2013 N 407-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законів України щодо фінансових векселів

Законом, зокрема, встановлено, що до 1 січня 2014 року органи, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, відповідно до Закону "Про Державний бюджет України на 2013 рік" на підставі отриманого від відповідного контролюючого органу висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету, видають платнику податку, який подав до такого контролюючого органу заяву про обрання способу відшкодування з бюджету суми податку на додану вартість шляхом отримання фінансового казначейського векселя, зазначену у висновку суму бюджетного відшкодування шляхом видачі у строки, визначені пунктом 200.13 статті 200 Податкового кодексу, фінансових казначейських векселів строком обігу до 5 років, з дохідністю 5 відсотків.

Сума податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету шляхом видачі фінансових казначейських векселів поділяється на рівні частини, на кожен з яких видається окремий фінансовий казначейський вексель із строком платежу один, два, три, чотири та п'ять років.

Видача фінансового казначейського векселя прирівнюється до видачі платнику податку суми бюджетного відшкодування шляхом перерахування коштів із бюджетного рахунку на рахунок платника податку.

За заявою платника податку, поданою до органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, дата пред'явлення векселя до сплати може бути перенесена (відтермінована) на будь-яку іншу дату, що настає за датою сплати векселя, в межах календарного року, на який припадає дата сплати векселя.

Платники податку мають право здійснювати сплату будь-якого узгодженого грошового зобов'язання, що сплачуються до Державного бюджету України шляхом пред'явлення для сплати (не раніше настання строку платежу, визначеного в векселі) органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, фінансового казначейського векселя, виданого відповідно до цього пункту. Таке пред'явлення прирівнюється до сплати узгодженого грошового зобов'язання шляхом перерахування коштів із рахунку платника податку на бюджетний рахунок.

Сума позитивного значення різниці між сумою будь-якого узгодженого грошового зобов'язання, що сплачуються до Державного бюджету України і сумою фінансових казначейських векселів, що пред'являються до сплати в рахунок такого узгодженого грошового зобов'язання, сплачується платником податку до бюджету коштами у порядку, встановленому цим Кодексом.

Сума від'ємного значення різниці між сумою будь-якого узгодженого грошового зобов'язання, що сплачуються до Державного бюджету України і сумою фінансових казначейських векселів, що пред'являються до сплати в рахунок такого узгодженого грошового зобов'язання за бажанням платника податку на підставі поданої ним відповідної заяви може або відшкодовуватися йому з бюджету коштами у порядку, встановленому цим пунктом, або на таку суму можуть видаватися нові фінансові казначейські векселі, в яких дата сплати векселя може бути перенесена (відтермінована) на будь-яку іншу дату, що настає за датою сплати векселя, в межах календарного року, на який припадає дата сплати векселя.

Виплата доходу за фінансовими казначейськими векселями відбувається в момент їх пред'явлення до сплати органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Порядок видачі, обігу, обліку та сплати фінансових казначейських векселів, виданих відповідно до цього пункту, затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім змін, внесених до Закону "Про депозитарну систему України".

17. Закон України

від 04.07.2013 N 408-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного ціноутворення

Законом запроваджено механізм податкового контролю за трансфертним ціноутворенням.

Зокрема, згідно із законом, податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає корегування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції комерційним та/або фінансовим умовам, які мали місце під час здійснення зіставних операцій, передбачених цією статтею, сторони яких не є пов'язаними особами.

Ціна у контрольованій операції для цілей оподаткування визнається звичайною, якщо центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, не доведено зворотне або платником податків використано ціну, зазначену в протоколі про взаємне узгодження цін під час здійснення контрольованих операцій, порядок складення якого визначено пунктом 39.6 статті 39 та ціну, зазначену в протоколі не може бути оскаржено в установленому цим Кодексом порядку.

У разі застосування платником податків під час здійснення контрольованих операцій цін, які не відповідають рівню звичайних цін на відповідні товари (роботи, послуги), та якщо внаслідок такої невідповідності виникає заниження податкового зобов'язання, платник податків має право самостійно провести коригування податкових зобов'язань та сплачених сум податку відповідно до підпункту 39.5.4 пункту 39.5 статті 39.

Встановлено, що контрольованими операціями є:

"а) господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами;

господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які:

задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою ніж базова (основна) відповідно до цього Кодексу станом на початок податкового (звітного) року;

не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року;

б) операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсоткових пунктів нижчою, ніж в Україні".

Перелік цих держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів.

Цей Закон набирає чинності з 1 вересня 2013 року, крім пунктів 2 і 3 цього розділу, що набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

18. Закон України

від 04.07.2013 N 409-VII

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прозорості відносин власності стосовно засобів масової інформації

Законом внесено низку змін до законів "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні", "Про інформаційні агентства", "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення" та "Про телебачення і радіомовлення".

Ці зміни передбачають запровадження обов'язкового зазначення в заяві про державну реєстрацію друкованого ЗМІ даних про юридичну або фізичну особу, яка здійснює контроль за засновником (співзасновниками), власником (співвласниками) друкованого ЗМІ, а також юридичну особу, за якою засновник, власник (співвласник) здійснює відповідний контроль. При цьому під здійсненням контролю визнається безпосереднє або через пов'язаних осіб володіння частками (паями, акціями), що забезпечує досягнення 50 і більше відсотків голосів у вищому органі юридичної особи, яка є засновником (співзасновником) друкованого ЗМІ.

Даний закон запроваджує як одну із підстав відмови в державній реєстрації друкованого ЗМІ порушення засновником (співзасновниками) вимог статті 10 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» (щодо недопущення монополізації друкованих ЗМІ).

Передбачається також обов'язкове зазначення в кожному випуску друкованого ЗМІ прізвища та ініціалів особи, відповідальної за випуск відповідного номера видання, поряд з наступними вихідними даними: назва видання, інформація про засновника (співзасновників), прізвище та ініціали редактора, порядковий номер випуску і дата його виходу в світ, індекс видання, розповсюджуваного за передплатою, тираж, ціна або помітка «Безкоштовно», адреса редакції, видавця, друкарні, серія, номер та дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію, видавець.

Закон запроваджує заборону на створення та діяльність телерадіоорганізації, засновником (співзасновником), власником (співвласником) якої є нерезидент (нерезиденти), що зареєстрований в одній з офшорних зон, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Згідно із законом, у заяві про видачу (продовження) ліцензії на мовлення, яка подається до Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, запроваджується обов'язкове зазначення відомостей про пов'язаних осіб та акціонерів, які на момент подання відповідної заяви володіють пакетами акцій більш як по 5 відсотків.

Підставами відмови у видачі ліцензії на мовлення на позаконкурсних засадах є відсутність у заяві відомостей, зокрема, щодо засновника (співзасновників), власника, (співвласників), пов'язаних осіб, виду мовлення, передбачуваної території розповсюдження програм, характеристик каналу мовлення, місцезнаходження та потужності передавача, періодичності, часу, обсягів та сітки мовлення, кількості домогосподарств на передбачуваній території розповсюдження програм.

Здійснення нагляду за дотриманням телерадіоорганізаціями вимог законодавства щодо складу їх засновників (власників) покладено на Національну раду з питань телебачення і радіомовлення.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

19. Закон України

від 04.07.2013 N 421-VII

Про утилізацію транспортних засобів

Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної з утилізацією транспортних засобів на території України з метою забезпечення екологічної безпеки, охорони навколишнього природного середовища, життя та здоров'я громадян.

Зокрема, документом встановлено:

критерії визнання транспортних засобів такими, що підлягають зняттю з експлуатації та передачі на утилізацію;

порядок утилізації знятих з експлуатації транспортних засобів через систему пунктів прийому та пунктів розбирання знятих з експлуатації транспортних засобів;

порядок реєстрації та вимоги до осіб, які займаються виробництвом (виготовленням) транспортних засобів і беруть на себе зобов'язання забезпечити утилізацію вироблених (виготовлених) ними транспортних засобів після зняття їх з експлуатації.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

20. Закон України

від 04.07.2013 N 422-VII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо сплати екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів та вдосконалення деяких податкових норм

Зокрема, Законом встановлено, що платниками податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів є особи, які:

ввозять на митну територію України транспортні засоби та/або кузови до них (за винятком кузовів товарної категорії 8707 10 10 згідно з УКТ ЗЕД) в митному режимі імпорту;

здійснюють виробництво (виготовлення) транспортних засобів на митній території України для їх продажу на внутрішньому ринку України;

придбавають транспортні засоби в осіб, які не є платниками цього податку.

Не є платниками податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів особи, які:

ввозять на митну територію України транспортні засоби, що належать дипломатичним представництвам або консульським установам іноземних держав, міжнародним організаціям, які користуються привілеями та імунітетом згідно із загальновизнаними принципами та нормами міжнародного права, а також працівникам таких представництв, установ, організацій та членам їх сімей;

ввозять на митну територію України транспортні засоби, раніше вивезені за межі митної території України, за наявності документів, що підтверджують їх попереднє вивезення;

ввозять на митну територію України транспортні засоби у митних режимах інших, ніж митний режим імпорту;

ввозять на митну територію України в митному режимі імпорту та/або здійснюють продаж на митній території України транспортних засобів, з року випуску яких минуло 30 або більше років, що не призначені для комерційного перевезення пасажирів або вантажів, мають оригінальний двигун, кузов і (за наявності) раму, збережені та відреставровані до оригінального стану, види та категорії яких визначаються Кабінетом Міністрів України та які належать до предметів колекціонування або антикваріату;

взяли на себе зобов'язання забезпечити утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів у порядку та на умовах, визначених законом щодо утилізації знятих з експлуатації транспортних засобів, та виробляють (виготовляють) на території України транспортні засоби, які класифікуються за кодами товарних позицій 8702, 8703, 8704 та 8705 згідно з УКТ ЗЕД, за технологією.

придбавають на території України транспортні засоби, що в установленому порядку були вперше зареєстровані та/або перереєстровані до 1 вересня 2013 року, у власників транспортних засобів або в осіб, які не є платниками цього податку згідно з підпунктом 240.6.5 цього пункту, а також здійснюють продаж таких транспортних засобів після 1 вересня 2013 року;

ввозять на митну територію України транспортні засоби, визнані відповідно до Закону України "Про гуманітарну допомогу" Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України як гуманітарна допомога.

Базова ставка податку складе 5,5 тис. грн. Остаточна сума податку буде визначатися за допомогою коефіцієнтів до базової ставки, розмір яких залежить від об'єму двигуна транспортного засобу.

Цей Закон набирає чинності з 1 вересня 2013 року, крім підпункту 2 пункту 1 (щодо змін до підпункту 14.1.83 пункту 14.1 статті 14), підпункту 3 пункту 1 (щодо змін до підпункту 14.1.139 пункту 14.1 статті 14), пункту 2 (щодо змін до пункту 157.11 статті 157), пункту 8 (щодо змін до пункту 335.2 статті 335), пункту 9 (щодо змін до статті 337), пункту 10 (щодо змін до підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення") Податкового кодексу України) розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 числа місяця, що настає за місяцем (кварталом), в якому опубліковано цей Закон.

Укази Президента України:

1. Указ Президента України

від 25.07.2013 №391/2013

Про призначення суддів

Відповідно до статті 127 та частини першої статті 128 Конституції України Указом Президента України призначено строком на п'ять років у місцевих господарських судах на посади:

судді господарського суду Закарпатської області АНДРЕЙЧУКА Любомира Вікторовича;

судді господарського суду Луганської області МАСЛОВСЬКОГО Сергія Володимировича;

судді господарського суду Тернопільської області БОРОВЦЯ Ярослава Ярославовича.

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 03.07.2013 N 468

Деякі питання реєстрації заповітів у Спадковому реєстрі

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміну до пункту 13 Порядку державної реєстрації заповітів і спадкових договорів у Спадковому реєстрі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. N 491, доповнивши його абзацом такого змісту:

"Заповіти, посвідчені посадовими особами, що зазначені в статті 37 Закону України "Про нотаріат", та передані на зберігання до державних архівних установ, архівних відділів міських рад, підлягають безоплатній державній реєстрації в Спадковому реєстрі шляхом подання установами, відділами Держінформ'юсту або його філіями заяв про реєстрацію таких заповітів, форми та вимоги до заповнення яких встановлює Мін'юст."

2. Постанова Кабінету Міністрів України

від 11.07.2013 N 489

Про внесення зміни до пункту 3 Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміну до пункту 3 Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2000 р. N 1225, виклавши абзац другий в такій редакції:

"Військове майно, яке передано підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності для проведення ремонту, освоєння ремонту, модернізації, дослідження технічного стану, спеціальних перевірок і зберігання, обліковується у військових частинах, за якими воно закріплене. Передача та повернення зазначеного військового майна здійснюються на підставі договорів (контрактів) про виконання відповідних робіт у порядку, встановленому Міноборони."

3. Постанова Кабінету Міністрів України

від 11.07.2013 N 493

Про затвердження Порядку проведення розрахунку плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги, побудованої на умовах концесії

Цей Порядок визначає механізм проведення розрахунку плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги, побудованої на умовах концесії (далі - автомобільна дорога).

Плата за експлуатаційну готовність автомобільної дороги (далі - плата) складається із суми витрат на будівництво автомобільної дороги та її експлуатацію.

Плата обчислюється за один місяць експлуатації автомобільної дороги від дати введення її в експлуатацію до закінчення строку дії концесійного договору.

Витрати на будівництво автомобільної дороги включають вартість будівництва або реконструкції та (або) капітального ремонту автомобільної дороги відповідно до проектної документації, затвердженої в установленому законодавством порядку, та положень концесійного договору.

Витрати на експлуатацію автомобільної дороги складаються з вартості поточного дрібного ремонту та експлуатаційного утримання автомобільної дороги відповідно до стандартів і норм утримання автомобільних доріг загального користування, що затверджені в установленому законодавством порядку, та положень концесійного договору.

4. Постанова Кабінету Міністрів України

від 11.07.2013 N 495

Про затвердження Порядку відкриття та закриття морських портів

Цей Порядок визначає механізм відкриття та закриття морського порту.

Рішення про відкриття морського порту приймається Мінінфраструктури за поданням державного підприємства "Адміністрація морських портів України", погодженим Укрморречінспекцією, після:

прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про визначення меж акваторії морського порту та надання її у користування державному підприємству "Адміністрація морських портів України", а також визначення меж території морського порту;

утворення адміністрації морського порту, що відкривається, яка забезпечуватиме його функціонування;

відповідного обладнання території та акваторії морського порту та здійснення заходів, визначених законодавством та необхідних для безпечного обслуговування вантажів, пасажирів та транспортних засобів, а також проведення інших пов'язаних з цим робіт.

Рішення про відкриття морського порту приймається на підставі правовстановлюючих документів на нерухоме майно та земельні ділянки.

Рішення про закриття морського порту приймається Мінінфраструктури за поданням державного підприємства "Адміністрація морських портів України", погодженим Укрморречінспекцією.

Підставами для закриття морського порту є:

неможливість здійснення у морському порту обслуговування суден і пасажирів;

неможливість проведення в морському порту вантажних, транспортних, експедиційних робіт та інших пов'язаних з цим видів господарської діяльності;

неможливість забезпечення належного рівня безпеки судноплавства, дотримання вимог міжнародних договорів України;

неможливість забезпечення охорони навколишнього природного середовища;

відсутність попиту на послуги, що надаються в морському порту.

Підготовку обґрунтування відкриття або закриття морського порту забезпечує державне підприємство "Адміністрація морських портів України".

5. Постанова Кабінету Міністрів України

від 03.07.2013 N 500

Про затвердження Умов надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єктів господарювання - резидентів України державного сектору економіки, залученими для реалізації інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку національної економіки

Кабінет Міністрів України постановою від 03.07.2013 N 500 затвердив Умови надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єктів господарювання - резидентів України державного сектору економіки, залученими для реалізації інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку національної економіки, дія яких не поширюється на виконання боргових зобов'язань за запозиченнями, залученими під державні гарантії для проведення відбору інвестиційних проектів, для реалізації яких у реальному секторі економіки надається державна підтримка, відповідно до Порядку відбору інвестиційних проектів, для реалізації яких у реальному секторі економіки надається державна підтримка.

Так, державні гарантії для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єктів господарювання - резидентів України державного сектору економіки, залученими для реалізації інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку національної економіки, у тому числі експортоорієнтованих і енергозберігаючих проектів, надаються у межах загального обсягу, встановленого Законом "Про Державний бюджет України на 2013 рік".

Державні гарантії надаються для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єктів господарювання, залученими для реалізації інвестиційних проектів, які передбачається реалізувати на умовах фінансової самоокупності в повному обсязі або частково за рахунок запозичень.

Суб'єкти господарювання, які визнані банкрутами, перебувають у стані припинення, мають прострочену понад 3 місяці заборгованість із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), щодо яких порушено справу про банкрутство, не можуть подавати інвестиційні проекти для отримання державних гарантій.

6. Постанова Кабінету Міністрів України

від 03.07.2013 N 513

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2006 р. N 550

Кабінет Міністрів України вніс зміни до Порядку проведення інспектування Державною фінансовою інспекцією, її територіальними органами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2006р.№550.

Встановлено, що фактична перевірка здійснюється станом на дату її проведення незалежно від періоду, що підлягає ревізії. Для підтвердження результатів фактичної перевірки та фактів, що стосуються періоду, який підлягає ревізії, посадові особи контролюючого органу можуть перевіряти документи об'єкта контролю і за інші періоди фінансово-господарської діяльності об'єкта контролю.

З метою підтвердження виду, обсягу операцій та розрахунків для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку об'єкта контролю контролюючими органами можуть проводитися зустрічні звірки на підприємствах, в установах та організаціях.

За результатами зустрічної звірки складається у чотирьох примірниках довідка, перший, другий та третій примірники якої долучаються до відповідних примірників акта ревізії. Четвертий примірник довідки складається для підприємства (установи чи організації), на якому проводилася зустрічна звірка. Підписання та вручення підприємству (установі чи організації) довідки зустрічної звірки здійснюється у тому ж порядку, який визначений для акта ревізії.

Акт ревізії централізованої бухгалтерії, яка обслуговує декілька бюджетних установ, підписується посадовою особою контролюючого органу, керівником та головбухом органу, при якому утворена централізована бухгалтерія. Із змістом акта ревізії централізованої бухгалтерії ознайомлюються керівники бюджетних установ, що обслуговуються нею.

Про розгляд результатів ревізії та вжиті у зв'язку з цим заходи органи управління об'єкта контролю та органи виконавчої влади не пізніше ніж у місячний строк повинні інформувати відповідний контролюючий орган.

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Наказ Міністерства юстиції України від 22.07.2013 №1466/5

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
23 липня 2013 р. за N 1232/23764

Про внесення змін до деяких наказів Міністерства юстиції України щодо удосконалення правового регулювання у сфері захисту персональних даних

Наказом Міністерства юстиції України від 22.07.2013 №1466/5 внесено зміни до Типового порядку обробки персональних даних у базах персональних даних, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 30 грудня 2011 року N 3659/5.

Передбачено зокрема, що обробка персональних даних може здійснюватися повністю або частково із застосуванням автоматизованих засобів у складі інформаційної (автоматизованої) системи та/або у формі картотек із застосуванням неавтоматизованих засобів.

Збирання персональних даних є складовою процесу їх обробки, що передбачає дії з підбору чи впорядкування відомостей про фізичну особу.

У момент збору персональних даних або у випадках, передбачених законом, протягом десяти робочих днів з дня збору персональних даних суб'єкт персональних даних повідомляється про володільця персональних даних, склад

та зміст зібраних персональних даних, права такого суб'єкта, визначені Законом України "Про захист персональних даних", мету збору персональних даних та осіб, яким передаються його персональні дані.";

Володілець та/або розпорядник персональних даних забезпечує захист персональних даних, які обробляються в складі інформаційної (автоматизованої) системи.

2. Наказ Міністерства юстиції України від 22.07.2013 №1466/5

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
5 серпня 2013 р. за № 1324/23856

Про затвердження Положення про порядок доступу судів загальної юрисдикції до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців

Це Положення встановлює порядок доступу судів загальної юрисдикції до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців (далі - Єдиний державний реєстр).

Судам загальної юрисдикції на безоплатній основі надається безперешкодний доступ до відомостей Єдиного державного реєстру.

До користувачів відносяться:

суддя суду загальної юрисдикції, який має доступ до Єдиного державного реєстру в порядку, визначеному цим Положенням, з метою отримання відомостей з Єдиного державного реєстру шляхом формування спеціального витягу;

керівник апарату суду, який має доступ до Єдиного державного реєстру в порядку, визначеному цим Положенням, з метою обліку сформованих суддями електронних запитів та спеціальних витягів з Єдиного державного реєстру.

Ключ електронного цифрового підпису користувача повинен бути сумісним з Реєстраційним порталом та відповідати вимогам законодавства до форматів, структури та протоколів, що реалізуються у надійних засобах електронного цифрового підпису (далі - ЕЦП) та використовуються в системах електронного документообігу.

Вимоги щодо оснащення робочого місця користувача, за умови дотримання яких гарантується якісний доступ до Єдиного державного реєстру, перелік акредитованих центрів сертифікації ключів, ключі ЕЦП яких сумісні з Реєстраційним порталом, та інструкція користувача Реєстраційного порталу публікуються на веб-сайті технічного адміністратора.

Доступ користувачів до Єдиного державного реєстру забезпечується технічним адміністратором шляхом безоплатного їх підключення через Реєстраційний портал.

Відповідальність за організацію доступу користувачів до Єдиного державного реєстру та контроль за дотриманням вимог щодо захисту інформації здійснює керівник апарату суду.

Для організації надання доступу користувачам до Єдиного державного реєстру керівник апарату суду (особа, що його заміщує):

забезпечує реєстрацію користувачів на Реєстраційному порталі;

направляє на поштову адресу технічного адміністратора повідомлення про надання користувачам доступу до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців (додаток 1), оформлене на офіційному бланку суду, за своїм підписом.

Використання судом інформації з Єдиного державного реєстру здійснюється у формі спеціального витягу, що формується суддею, який здійснює розгляд справи, та підписується ним.

Спеціальний витяг отримується суддею за результатами пошуку відповідних відомостей у Єдиному державному реєстрі через Реєстраційний портал.

При здійсненні пошуку відомостей у Єдиному державному реєстрі суддя вказує мету отримання спеціального витягу із зазначенням номера справи, що ним розглядається.

Суду забороняється надавати іншим особам за їх зверненнями відомості з Єдиного державного реєстру.

Рішення Конституційного Суду України

1. Рішення Конституційного Суду України

від 11.07.2013 №6-рп/2013

у справі за конституційним зверненням Приватного малого підприємства - фірми "Максима" щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 59 Конституції України, частини першої статті 44 Господарського процесуального кодексу України

(справа про відшкодування витрат на юридичні послуги у господарському судочинстві)

Конституційний Суд України Рішенням від 11.07.2013 №6-рп/2013 вирішив:

- в аспекті конституційного звернення положення частини першої статті 44 Господарського процесуального кодексу України, згідно з яким до судових витрат віднесені, зокрема, витрати, пов'язані з оплатою послуг адвоката, у контексті статті 59 Конституції України потрібно розуміти так, що до складу судових витрат на юридичні послуги, які підлягають відшкодуванню юридичній особі у господарському судочинстві, належать суми, сплачені такою особою, якщо інше не передбачено законом, лише за послуги адвоката.

**2. Рішення Конституційного Суду України
від 11.07.2013 №7-рп/2013**

у справі за конституційним зверненням громадянина Козлова Дмитра Олександровича щодо офіційного тлумачення положень другого речення преамбули Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань"

Конституційний Суд України Рішенням від 11.07.2013 №6-рп/2013 вирішив:

1. В аспекті конституційного звернення положення другого речення преамбули Закону України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань" від 22 листопада 1996 року N 543/96-ВР з наступними змінами у взаємозв'язку з положеннями статей 1, 3 цього закону потрібно розуміти так, що обмеження пені у грошових зобов'язаннях подвійною обліковою ставкою Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня, поширюється на правовідносини, суб'єктами яких є лише підприємства, установи та організації незалежно від форм власності і господарювання та фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності (підприємці).

2. Рекомендувати Верховній Раді України законодавчо врегулювати питання щодо встановлення справедливого розміру неустойки за прострочення виконання позичальниками - фізичними особами грошових зобов'язань у відносинах споживчого кредитування.

16.08.2013